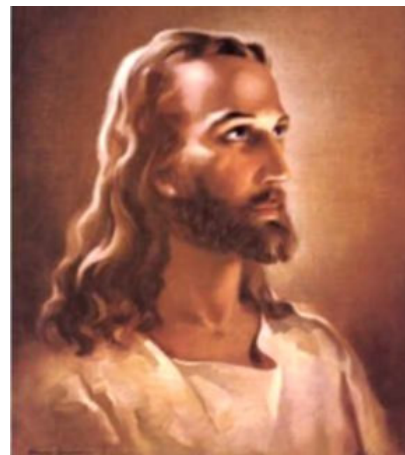

**”Voi teitä, lainopettajat ja fariseukset!
Te teeskentelijät! Te suljette taivasten
valtakunnan ovet ihmisten edestä. Itse
te ette mene sisälle ettekä päästä
niitäkään, jotka menisivät...**

**Jerusalem, Jerusalem! Sinä tapat
profeetat ja kivität ne, jotka on
lähetetty sinun luoksesi. Miten
monesti olenkaan tahtonut koota
lapsesi, niin kuin kanaemo kokoaa
poikaset siipiensä suojaan! Mutta te
ette tahtoneet tulla.**

**Kuulkaa siis: teidän temppelinne on
jäävä asujaansa vaille.”**

- Matt. 23: 13, 37-38

K R I S T U S

vai

K R I S T I N U S K O ?

8

Jeesus ei selvästikään pidä ihmisiä huonoina, eikä kehota näitä kohdistamaan huomiotaan omaan oletettuun syntisyyteensä tai surkuttelemaan kehnouttaan, vaan päinvastoin rohkaisee ihmistä loistamaan omaleimaista valoaan; käyttämään omia talenttejaan, ei hautaamaan niitä maahan.

5.

Mitä kirkko opettaa ponnistuksesta täydellistymiseen:

Kukaan ei voi tulla täydelliseksi ihmiseksi. On hyödytöntä ja jopa synnillistä ponnistella kohti täydellisyyttä, joka on saavuttamaton.

Mitä Jeesus opettaa ponnistuksesta täydellistymiseen:

”Olkaa siis täydellisiä, niin kuin teidän taivaallinen Isänne on täydellinen.” (5:47)

Jeesuksen opetus esittää yksiselitteisesti, että ihmisen olisi ponnistettava voimansa yltääkseen mahdollisimman täydelliseen, mahdollisimman eheään voimaan ja viisauteen. Tällainen vakava pyrkimys tulla mahdollisimman hyväksi ihmisiksi oman pyrkimyksensä kautta on tietenkin suuri taakka, mutta se tulee myös ihmeellisen ilon pysyväksi lähteeksi niille, jotka pyrkivät tätä tietä kulkemaan.

Jeesus sanoi: ”Miten ahdas onkaan se portti ja kaita se tie, joka vie elämään, ja vain harvat sen löytävät” (7:14). Olisiko asia näin, jos tie taivaan valtakuntaan kävisi yksin sokean uskon kautta, pelkästä luottamuksesta kirkon auktoriteettiin? Ei ollenkaan. Ikuisen elämän portin tekee siten selvästikin ahtaaksi se tosiasia, että jokaisen siitä käyvän on *itse* ponnisteltava, *itse* yritettävä parhaansa – ei heitettävä syntiensä ja rajoituksiensa taakkaa mestarinsa kannettavaksi. Kirkon opin mukainen maailmanjärjestys on loukkaus niin ihmisen kuin Jumalankin arvoa vastaan, ja jättää huolimatta Jeesuksen omat ohjeet.

6

evankeliuminsa luvuissa 5-7. Tämän ainokaisen saarnan valossa, jonka kirkot itse hyväksyvät oman Jumalansa suoranaisiksi opetuksiksi, murtuvat kaikki edellä mainitut kirkolliset dogmit. Käykäämme ne läpi yksi kerrallaan. Kaikki lainaukset ovat peräisin uusimmasta evankelis-luterilaisen kirkon hyväksymästä Matteuksen evankeliumin virallisesta käännöksestä.

1.

Mitä kristinusko opettaa sokeasta uskosta:

Ihminen ei voi käsittää Jumalaa eikä Jumalan salaisuuksia. Hänen ainoa mahdollisuutensa on siten turvautua sokeaan uskoon, ja ottaa vastaan kirkollinen näkemys maailmasta, Jumalasta, ihmisyydestä. Pelastuksen voi saavuttaa ainoastaan hyväksymällä Jeesuksen herrakseen, ei oman ansion tai ponnistuksen avulla.

Mitä Jeesus opettaa sokeasta uskosta:

”Ei jokainen joka sanoo ’Herra, Herra’, pääse taivasten valtakuntaan. Sinne pääsee se, joka tekee taivaallisen isäni tahdon.” (7:21)

Kirkko esittää siis tärkeimpänä teesinään väitteen, joka on suorassa ristiriidassa Jeesuksen oman opetuksen kanssa. Sivumennen sanoen, tämä kohta näyttää selvästi kumoavan myös opin sijaissovituksista: Jeesuksen mukaan pelkkä usko, tuo Jeesuksen herroittelu, jota kristinusko niin vakaumuksellisesti harjoittaa, ei todellakaan riitä takaamaan pääsyä taivasten valtakuntaan. Mutta Vuorisarna antaa meille muitakin suoranaisesti sijaissovitusta vastustavia opetuksia, kuten seuraavasta vertailusta näemme.

3

Nykyajan Suomessa luterilainen kristillisuus, toimien hyvässä uskossa mutta huonossa tiedossa, tekee paljon pahaa ihmisten henkille pyrkimyksille. Sama ongelma näkyy kaikissa kristillisissä maissa ja kristinuskon muodoissa hieman erilaisin painotuksin.

Mistä tämä sitten johtuu? Hyvin luultavasti siitä, että kirkko ei todellisuudessa seuraa Jeesusta, eikä edes pyri noudattamaan hänen antamia elämänohjeita. Näiden vakavasti annettujen viisaiden ohjeiden sijaan se painottaa seuraavia aatteita:

- 1) *SOKEAN USKON vaatimusta,*
- 2) *SIIJAISOVTUUSTA eli Jeesuksen ristillä tekemää lunastusta,*
- 3) *KIRKON OIKEAOPPISUUTTA ja sen opinkappaleiden merkitystä,*
- 4) *PERISYNTLÄ eli kaikkien ihmisolentojen turmeltuneisuutta,*
- 5) *IHMISEN KYVYTTÖMYYTTÄ saavuttaa tietoa ja täydellisyyttä.*

Nämä väitteet ovat ensiarvoisen tärkeitä kristinuskolle, ja erottavat sen kaikista muista moderneista humanitäärisistä liikkeistä. Nämä väitteet tuntee lähes jokainen suomalainen. Mutta tietääkö jokainen, kuinka kaukana tämä ihmistekoinen kristillisuus – kirkkoisien ensimmäisinä vuosisatoina laatima, nykyään ainoana oikeana hyväksytty kristinuskon tulkinta – on Jeesuksen omista sanoista? Näin siinäkin tapauksessa, että tarkastelimmme asiaa pelkästään kirkon omissa raameissa, sen itse valitsemalla alueella, virallisen ja hyväksytyt raamatunkäännöksen valossa.

Meidän ei tarvitse etsiä todisteita näihin vakaviin syytöksiin ympäri raamattua, sen apokryfikirjoista, Jeesuksen opetusta usein ristiriitaisesti ja jo tuolloin keskenään nahistellen tulkinneiden alkuapostolien paimenkirjeistä eikä juutalaisten historiankirjoista, jotka kirkko jostakin järjettä uhmaavasta syytä on adoptoinut omaan Raamattuunsa. Nuo todisteet nimittäin löytyvät kokonaisuudessaan siitä Vuorisaarnana tunnetusta Jeesuksen opin tiivistelmästä, josta on esitetty osia kaikissa evankeliumeissa, mutta jonka Matteus esittää

2

2.

Mitä kristinuskon opettaa sijaissovituksista:

Kukaan ei voi sovittaa omia syntejään, vaan jokainen ihminen on riippuvainen Jumalan armosta. Tuon armon voi vastaanottaa ainoastaan turvautumalla Jeesuksen veriuhrin lunastavaan voimaan.

Mitä Jeesus opettaa sijaissovituksista:

”Jos te annatte toisille ihmisille anteeksi heidän rikkomuksensa, antaa myös taivaallinen Isänne teille anteeksi. Mutta jos te ette anna anteeksi toisille, ei Isännekään anna anteeksi teidän rikkomuksianne.” (5:14-15)

Juuri tätä selvemmin ei Jeesus enää voisi esittää, että ihmisen on vastattava omista teoistaan. Tämän lievennykseksi hän esittää sen yhden ainoan mahdollisuuden, että ihmiset oppivat antamaan toisille anteeksi. Minkäänlaisesta jonkun toisen puolesta annettavasta veriuhrista emme kuule edes etäisintä vihjausta, vaan yksinkertaisesti sen monta kerta eri jakeissa vain hieman eri sanoin toistetun totuuden, että ihminen tulee saamaan oikeudenmukaisen palkkion tai rangaistuksen. Siinä tapauksessa että hän oppii aidosti armahtamaan muita, on hänellä siten tämän saman opetuksen hengessä luonnollisesti myös yhtäläinen mahdollisuus vastaanottaa armaa omalla kohdallaan.

3.

Mitä kirkko opettaa uskon dogmaattisuudesta:

Kirkon ulkopuolella ei ole pelastusta, tai jos on, sellainen on Jumalan mysteeri, eikä sitä voida tutkia. Kaikki muut uskonnot ovat harhautuneita, eikä buddhalaisilla, hinduilla, muslimeilla, jne. ole

4

TOTUUS ON OLEMASSA

Yhä harvempi haluaa kuulua kirkkoon nykypäivänä. Kuitenkin myös todella vakava, aatteellinen materialismi on suhteellisen harvinaista. Niin suuret kansanjoukot kuin kaikkien aikojen syvällisimmät taiteilijat ja ajattelijat ovat samaa mieltä siitä, että todellisuudella on hengellinen ulottuvuutensa, olemassaolon syvyyssuunta, jota aineen lakien tuntemus ei voi mitata.

Jokaisella ihmisellä on oikeutensa, jopa velvollisuutensa etsiä oma totuutensa – Jeesuksen edellä esitetyn ohjeen mukaan pyrkiä mahdollisimman suureen täydellisyyteen; ja tämä täydellisyys tarkoittaa ennen kaikkea tietyä maailmakuvaan oikeellisuutta, viisautta. Ihmisten älylliset kyvyt ovat erilaiset, mutta kaikilla on yhtäläinen mahdollisuus ponnistella omien kykyjensä rajoille, mikä yksin mahdollistaa kasvun ja kehittymisen. Ulkoapäin otettu valmis maailmakuva, joka nousee järjettä vastaan, ei tällaista viisauden kasvua ja kehittymistä mahdollista.

Jos joku, etsittyään totuutta avoimin silmin ja ilman ennako-oletuksia, tulee valitsemaan Jeesuksen mestarikseen, ja haluaa parhaan kykynsä mukaan seurata hänen neuvojaan elävässä elämässä – niin hän on todellinen kristitty. Häntä on jokaisen rehellisen ihmisen vilpittömästi kunnioitettava, aivan kuten on kunnioitettava kaikkia aatteen miehiä ja naisia, vanhoja ja nuoria, missä tahansa uskossa, jotka ovat tulleet johtopäätöksiinsä henkilökohtaisen etsinnän, ponnistuksen ja rakkauden kautta, eivät kyseenalaistamattomuuden, itsekkään kadotuksen pelon, hurmahenkisyyden tai fanaattisuuden kautta.

Sillä kirkkoja ja temppeleitä on lukemattomia, ja uusia uskontoja syntyy ja muotoutuu eri tavoin eri aikoina; mutta TOTUUS on yksi, eikä muutu. Tuon totuuden mukaan – nimittetäköön sitä Jumalaksi, tai jollain toisella nimellä – on jokaisen ihmisen itsensä mitoitettava, eikä latistettava olemassaolon ihmettä perustelemattomissa oleviin, dogmaattisiin väitteisiin.

- J.N.

7

kenelläkään hallussaan todellista oppia, sillä se on yksin kristinuskolla.

Mitä Jeesus opettaa uskon dogmaattisuudesta:

”Minä sanon teille: etlette te noudata Jumalan tahtoa paljon paremmin kuin lainopettajat ja fariseukset, te ette pääse taivasten valtakuntaan.” (5:20)

Jeesuksen ajan juutalaiset lainopettajat ja fariseukset olivat tuolla ajalla ja kyseisille kuulijoille juuri sitä samaa papistoa, jota meidän aikanamme edustaa kirkko instituutioon. Jokainen tämän käskyn henkeen pureutuva näkee helposti, että Jeesus esittää siinä vastalauseensa kirkolliselle dogmatiikalle: Aidosti merkityksestä ei ole etsiä Jumalan tahtoa teologian kiemuroista, vaan elävästä elämästä.

4.

Mitä kirkko opettaa ihmisen syntisyydestä:

Jokainen ihminen syntyy perisyntien alaisena, ja on tuomittu ikuisen tuleen synnynnäisen huonoutensa tähden, ellei oikea kristillinen usko anna Jumalalle mahdollisuutta antaa ihmiselle anteeksi hänen synnynnäistä saastuneisuuttaan.

Mitä Jeesus opettaa ihmisen syntisyydestä:

”Te olette maailman valo. Ei kaupunki voi pysyä kätöksessä, jos se on ylhäällä vuorella. Eikä lampua, kun se sytytetään, panna vakan alle, vaan lampunjalkeaan. Siitä sen valo loistaa kaikille huoneessa oleville. Näin loistakoon teidän valonne ihmisille, jotta he näkisivät teidän hyvät tekonne ja ylistäisivät Isänne, joka on taivaissa.” (5:14-16)

5